

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného K. U., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. apríla 2011 v Bratislave dovolanie obvineného K. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 7. decembra 2009, sp. zn. 8To 75/09, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. U. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie z 10. júna 2009, sp. zn. 6T 139/08, bol obvinený K. U. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

v chatovej osade G. v katastri obce N., okres K., dňa 17. mája 2008 okolo 11,45 hod. v chate p. č. X., sa vyhrážal s motykou v ruke zabitím svojej sestry A. T. a následne ju fyzicky napadol tak, že ju škrtil, zatlačil jej palcom pravé oko, chytil ju za vlasy, hlavu jej udieral o hranu postele, udieral ju zozadu do oblasti rebier a obličiek a aj počas tohto fyzického útoku sa jej vyhrážal zabitím, vzbudiac v nej dôvodnú obavu, pričom jej spôsobil zlomeninu 9. rebra vpravo s posunom úlomkov kostí, tržnú ranu na hlave v čelovotemenej oblasti vľavo dĺžky 3 cm zasahujúcu až na lebečnú kosť, pomliaždenie ľavého očnému bulbu a odreninu ľavej očnej rohovky malého

rozsahu s dobou liečenia a práceneschopnosti 2 – 4 týždne, následne napadol aj svoju matku A. U., keď sa ho snažila odtrhnúť od poškodenej A. T., a to tým spôsobom, že ju sotil, následkom čoho spadla na perinák, udrel ju do oblasti hrude a tváre spôsobiac jej pomliaždenie driekovo – krížového prechodu chrbtice viac vľavo a ľahké pomliaždenie a odreninu na ľavom predlaktí s dobou liečenia a práceneschopnosti 5 - 6 dní a pri odchode sa im vyhrážal zabitím a podpálením domu, pričom uvedenými vyhrážkami vzbudil u poškodených A. T. a A. U. obavu, že tieto uskutoční.

Okresný súd Košice – okolie obvineného K. U. za to odsúdil podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 a § 49 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Na výkon trestu odňatia slobody zaradil obvineného K. U. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň Okresný súd Košice – okolie obvinenému K. U. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil nahradiť poškodenej A. T., nar. X., škodu vo výške 561 eur a poškodenej U., IČO: X., so sídlom B., škodu vo výške 67,82 eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol obvinený K. U. odvolaním, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením zo 7. decembra 2009, sp. zn. 8To 75/2009, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal obvinený K. U. v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. M. K. dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený K. U. argumentoval tým, že súdy oboch stupňov nesprávne právne posúdili zistený skutkový stav aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., lebo on sa skutku nedopustil a nedošlo ani k naplneniu skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, lebo absentovala jeho objektívna stránka, ktorá spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to u tejto osoby mohlo vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Naplnenie dovolacieho dôvodu ustanoveného

v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl obvinený K. U. aj v tom, že mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., hoci podľa jeho názoru mu súdy mali uložiť spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., lebo skutok, za ktorý bol odsúdený bol len čiastkovým útokom pokračovacieho prečinu ublíženia na zdraví, pričom za iný čiastkový útok tohto prečinu spáchaného proti tej istej poškodenej bol už rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T 141/07, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. septembra 2008, uznaný za vinného a bol mu uložený trest vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne. Ak mu teda súdy uložili dva samostatné nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 24 a 36 mesiacov, namiesto jedného spoločného, v konečnom dôsledku mu uložili vyšší trest, než pre tento trestný čin zákon pripúšťa.

Z dôvodov vyššie uvedených obvinený K. U. žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného K. U. a zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave tých najzávažnejších, v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto skutkové zistenia dovolací súd nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Obvinený K. U. v podanom dovolaní namietal, že skutok nenapĺňa znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák., nakoľko absentuje objektívna stránka spočívajúca vo vyhrážkach, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť u adresáta dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Podľa obvineného K. U. nebolo preukázané, že poškodená A. T. mala dôvodnú obavu o svoj život z jeho údajných vyhrážok, ktoré jej adresoval, išlo len o obyčajnú hádku sprevádzanú vulgarizmami na oboch stranách, aké sa opakovali aj v minulosti.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a/ závažnejším spôsobom konania,
- b/ na chránenej osobe,
- c/ preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,
- d/ z osobitného motívu, alebo
- e/ verejne.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Vyhrážanie sa inou ťažkou ujmom musí byť svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví. Pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadať aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. V zmysle tohto výkladu vyhrázaním sa inou ťažkou ujmom môže byť napríklad aj vyhrážanie sa spôsobením škody veľkého rozsahu (podpálením domu) alebo zničením vecí

vysokej umeleckej hodnoty, ku ktorej má poškodený citový vzťah, alebo vyhrážanie sa spôsobením ťažkej ujmy na zdraví osobe blízkej poškodenému a pod.

Zo skutkovej vety tak, ako je uvedená v odsudzujúcom rozsudku súdu prvého stupňa, je zrejmé, že znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. boli naplnené, lebo obvinený K. U. svojimi vyhrážkami zabitím a podpálením domu počas fyzického útoku na poškodenú A. T. a následne na poškodenú A. U. u nich vzbudil dôvodnú obavu, že tieto uskutoční.

Ak obvinený K. U. v dovolaní spochybňoval spôsobilosť jeho vyhrážok vzbudiť u poškodených dôvodnú obavu, že ich uskutoční, resp. tieto popieral, tak tým v podstate namietal výsledky vykonaného dokazovania a z nich ustálené skutkové zistenia. Dovolací súd, ako už bolo vyššie uvedené, ale správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať ani meniť. Nie je totiž oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonať. Ťažisko dokazovania je teda v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. S týmto svojím argumentom preto obvinený K. U. stojí zjavne mimo uplatneného dovolacieho dôvodu.

Obvinený K. U. v dovolaní ďalej namietal nesprávne použitie § 41 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu. Bol toho názoru, že v jeho prípade mal súd aplikovať § 41 ods. 3 Tr. zák. a uložiť mu za súdený skutok spoločný trest, nakoľko išlo len o ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, pričom za iný čiastkový útok tohto pokračovacieho trestného činu spáchaného proti tej istej poškodenej bol už rozsudkom (trestným rozkazom – pozn. súdu) Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T 141/07, ktorý nadobudol právoplatnosť 16. septembra 2008, potrestaný trestom odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T 141/07, vydaným 10. apríla 2008, právoplatným a vykonateľným dňa 16. septembra 2008, bol obvinený K. U. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ďalej z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Za to mu bol uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne. Zo skutkovej vety citovaného trestného rozkazu

je zrejme, že obvinený K. U. skutok spáchal 15. mája 2007 v K., v byte na ul. D. a jeho konaním boli v tomto prípade poškodené jeho družka D. N. a jej matka E. B..

Uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. prichádza do úvahy v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový skutok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, ak za iný čiastkový skutok bol už súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. V takomto prípade súd v rozsudku zruší skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch, ktoré s ním boli spáchané v jednočinnom súbehu, zruší tiež celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v tomto výroku o vine svoj podklad. Pri novom rozhodovaní je súd v takomto prípade viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku a následne znovu rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového skutku (útoku) a takisto rozhodne o spoločnom treste za pokračovací trestný čin. Tento trest však nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 122 ods. 9 Tr. zák., trestný čin je spáchaný opakovane, ak páchatel' postupne spáchal viac rovnakých trestných činov opakovanými samostatnými činmi, medzi ktorými nie je žiadna objektívna alebo subjektívna súvislosť, pričom trestnosť každého z nich sa posudzuje samostatne.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák., ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Trestný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T 141/07, bol vydaný 10. apríla 2008 a obvinenému K. U. doručený do vlastných rúk 2. mája 2008.

Podľa § 353 ods. 6 Tr. por. trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

V trestnej veci Okresného súdu Košice – okolie, sp. zn. 6T 139/08, bol obvinený K. U. odsúdený za skutok, ktorý spáchal 17. mája 2008, teda až po tom, ako mu bolo vznesené obvinenie za skutok z 15. mája 2007 a následne 2. mája 2008 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 7T 141/07, ktorým bol K. U. uznaný za vinného zo skutku z 15. mája 2007. S poukazom na § 122 ods. 13 Tr. zák. teda nemohlo ísť o pokračovací trestný čin, a preto uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. neprichádzalo do úvahy. Skutok zo 17. mája 2008 bol vo vzťahu ku skutku z 15. mája 2007 len opakovaním trestnej činnosti (konkrétne išlo o tzv. nepravú recidívu), kde trestnosť každého zo skutkov sa posudzuje samostatne.

Odhliadnuc od záverov vyššie uvedených, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje v tejto súvislosti za potrebné poznamenať, že skutok zo 17. mája 2008 vo vzťahu ku skutku z 15. mája 2007 by ani inak nevykazoval znaky ďalšieho čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu, nakoľko tu jednoznačne chýbala objektívna súvislosť v čase, keď medzi oboma útokmi uplynul viac ako rok, kde už nemožno hovoriť o blízkej časovej súvislosti, a tiež v predmete útoku, keď v oboch prípadoch síce išlo o blízke osoby, ale tieto neboli totožné (sestra a matka v jednom prípade a družka a jej matka v druhom). Predovšetkým by tu však chýbal jednotiaci zámer obvineného K. U. spáchať uvedený trestný čin, nakoľko obvinený K. U. nemohol ani v hrubých rysoch predpokladať, že približne o rok obdobným spôsobom napadne iné blízke osoby. V prípade obvineného K. U. ide o trestnú činnosť situačnú, v ktorej na vonkajšie podnety reaguje zjavne neprimerane, čo je spôsobené v kontexte záverov znaleckého posudku jeho emočne labilnou osobnosťou s asociálnymi rysmi a tiež závislosťou na alkohole.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neboli splnené, preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného K. U. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. apríla 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová